

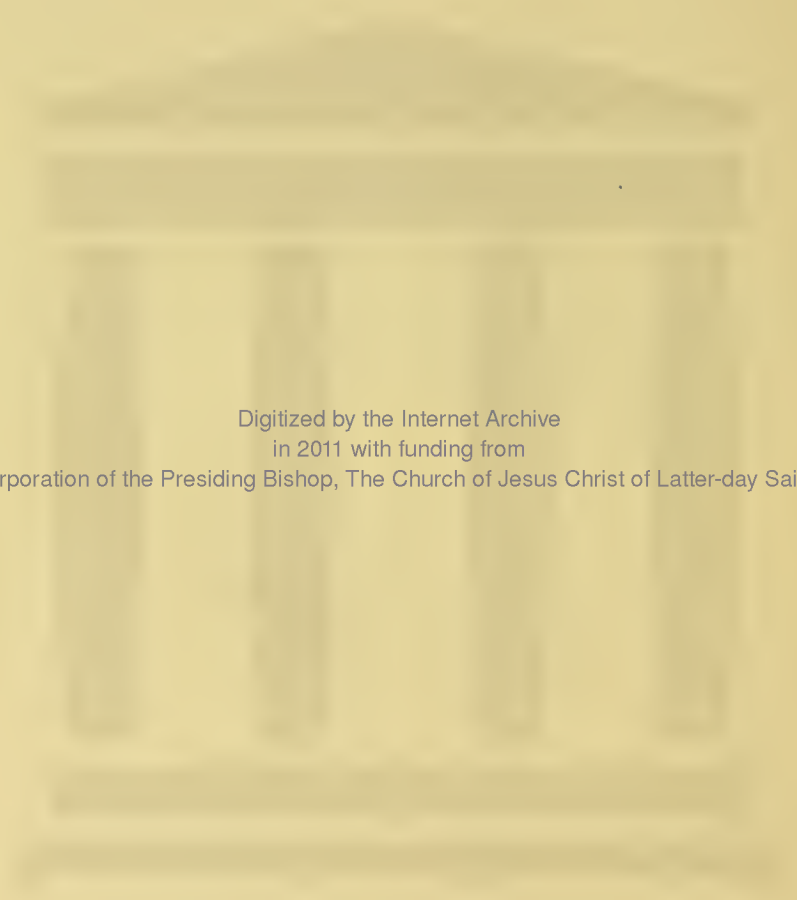
DE STER

HALF-MAANDELIJKSCH
TIJDSCHRIFT VAN
DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS
VAN DE
LATERDAAGSCHE HEILIGEN

36^E JAARGANG, 1931

„Gods plannen rijpen ieder uur,
Ontvouwen zich met spoed;
De groene knop zij wrang en zuur,
De bloem wordt streelend zoet”.

UITGEGEVEN
DOOR DE NEDERLANDSCHE ZENDING
CROOSWIJKSCHE SINGEL 16^B — ROTTERDAM

Digitized by the Internet Archive
in 2011 with funding from
Corporation of the Presiding Bishop, The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints

EEN WOORD VOORAF.

Het Voorwoord van eene Ster-jaargang is feitelijk een Post Scriptum. Bij het verschijnen van het laatste nummer van het jaar komt ook de inhoudsopgave van de pers, zoodat het dubbele dozijn nummers, door het jaar opgeleverd, als een boekwerk ingebonden kan worden.

Jaargang zes-en-dertig staat in het crisis-teeken en de redactie heeft het zich een aangename taak gerekend in dezen benarden tijd een bemoedigend woord te kunnen richten, nu en dan, tot haren leeskring: een woord van vertrouwen op Hem, „die wolken, lucht en winden wijst spoor en loop en baan” en óók wel wegen vindt voor onzen voet.

„Kijk, Sparta”, zoo vangt een hartsterkend gedichtje aan in *De Spartaan*,

»Kijk, Sparta, een crisis heeft steeds een begin, —
en een crisis heeft altijd een ènd;
en zit je vandaag ook er vlak-midden-in,
in wee en in wanhoop, — er komt niettemin
een dag en een uur, — een seconde, 'n moment,
dat je eind'lijk weer crisisloos bent:
het is maar de kwestie (Dit zeg ik ‚Terzij’!)
wie 't l ngste het uithoudt: de crisis, — of wij!«

Geloof en vertrouwen in de toekomst, onverschillig of de crisis 't het langste uithoudt óf wij als enkelingen — dat wil de *Ster* prediken. De *Ster*: lichtdraagster, aankondigster van de schitterende Zonne, die naderkomt, de Zonne die duizend jaren aan één stuk zal schijnen. Morgensterre is zij, die getuigt van den heerlijken Lichtdag die dichter en dichter komt!

REDACTIE.

INHOUDSOPGAVE

A

Abonnementsgelden	360
Aether drager van een verheven geest, De	105
Als geleerden meeningsverschil hebben	145
„Als in een graf ingedompeld”	74
Als 't najaar komt	289
Amsterdamsche Conferentie 112, 120, 135, 255, 272,	293
Apostelraad weer voltallig, De	305
Aren-leestersgids	288
Atlantischen Oceaan, Van den	229
Attentie, Genealogische Klassen	344

B

Bedehuis der Laterdaagsche Heiligen te Kopenhagen, Het, 231	231
„Begrafenis Concerten”	298
Behoeften aan Profeten, De	354
Betekenis van Wonderen, De	7
„Bidt gij dan aldus”	59
Boek van Mormon, Kent gij het	280
Boek van Mormon, Leest het	344
Boek van Mormon tekst, Een mooie	291
Boek van Mormon, Zoo zegt het	328
Boodschap van het Zendingskantoor	313
Boodschappen van de Jongeren	216

C

Chineesche tempel in Utah, Een	65, 73
Christendom en Fanatisme in Spanje	307
Complimentje, Een „Gereformeed”	153
Concentratie, De vrucht van	279
Conferentie, Amsterdamsche 112, 120, 135, 255, 272,	293
Conferentie, Gemeente 74, 112,	302
Conferentie, Groninger 176, 190, 200, 236,	360
Conferentie, O.O.V.	175, 207, 219
Conferentie, Rotterdamsche 48, 56, 92, 110, 291, 411,	329
Conferentie, Utrechtsche 144, 170, 336, 342,	357
Conferentie, Z.H.V.	80, 336

D

De 1260 dagen in de Johannesopenbaring	113
„De Ster” 35 jaar oud	161
Deensche Zendingshuis, Inwijding van het.	176
„Denkt minzaam over hem die dwaalt”	89
„Des Menschen Zoon gelijk”	137
Dominee en een Mormon, Van een	182
Dooden, Zaligheid voor de 13, 88,	321
Dwazen en Zonde.	169
De Hoofdfiguur	370

E

Een Hedendaagsche Openbaring	9
Een Kerkleider overleden.	152
Eene uitzondering, De.	25
Eerste Presidentschap, Kersten Nieuwjaarsgroet van het	17
Einduitslag v/h O.O.V. wedstrijdwerk	202
Evangelie en Gezondheid, Het	331, 363
Evangelische Vragenbus 46, 90, 155,	237

F

Familieregister voor den Zoutmeertempel	263
---	-----

G

Gaan, Komen en	343
„Gebet van den onwetende”, Een pendant van Multatuli's	238
Geboorte en geestelijke groei, De nieuwe.	205
Gedichten en Rijmstukken:	
Aan mijn moeder	131
Au.	154
Blauwvogeltjeslied	247
Blijdschap, Dient met.	248
Dageraad	184
Danklied	315
Dient met Blijdschap	248
Dominee en de Mormonen, De	182
Eere zij God!.	383
Enkele zaligsprekingen.	62
Geest is de meesterkracht	212
Getuigenis	382

Glimlach, Een	159
Heil, Heil de gaderplaats der jeugd	312
Heil, Heil den Ziener	223
Jeugdwerk-Rijmpjes	248
Lezen, spreken en schrijven	127
Loflied	328
Moeder, Aan mijn	131
Moeder, O, Mijn.	134
Moedersdag.	138
Neen, spreekt geen kwaad	82
Nieuwe Rijmpreekjes 15, 24, 61, 78,	115
Nog eenige zaligsprekingen	77
O, het is wondervol	16
O, mijn moeder	134
Op de nieuwaarskust	1
Oudemansraad.	276
Rijmpreekjes, Nieuwe 15, 24, 61, 78,	115
Spreekt geen kwaad, Neen	82
Stemme Gods wordt weer ge- hoord, De	272
Stille wenk, Een	235
Toen ik nog bij moeder in den Hemel was	132
Wenk, Een stille.	235
Wij vieren hoogtij in de Korf. Wijsheid, De	280
Zaligsprekingen, Enkele	62
Zaligsprekingen, Nog eenige	77
Zeemeewmeisjes, De	242
Zonnetje van binnen, Het	127
Zoutmeermeeuwen, De	251
Zusters-bondslied, Een.	295
Gedoopt op zes verschillende manieren	50
Geest van Genealogie, De	257
Geestelijke leiding en voorlich- ting	193
Gemeente Conferentie 74, 112, Genade, Zaligheid door	302
Genealogie, De Geest van	75
Genealogische klassen, Attentie . . .	257
Genealogische lessen	344
Genealogische Nasporingen in Nederland	315
Genealogische Ondervinding, Een merkwaardige	258, 266
Genealogische Vereeniging van Utah	271
Genotsmiddelen—Tabak	261
„Gereformeerd” complimentje, Een	10
Gestadige ommegang, Een	153
Gezondheid, Het Evangelie en 331,	338
„Gij dan bidt aldus”.	363
God, De persoonlijkheid van 6, Gods werk en glorie	59
Gods woordvoerder spreekt.	34
	33
	129

Godsdiensten, Het parlement der.	20, 99
Godsdienstige opvoeding van kinderen.	253
Godsrijk noodzakelijk, Een in- wendig	41
Godsrijk noodzakelijk, Een uit- wendig	42
Grant, President Heber J. 337,	345
Groepsactiviteit voor kinderen Groet uit Zee, Een	249
Groeten van het Jeugdwerk Presidentschap	111
Groningen, Inwijdingsdienst te Groninger conferentie 176, 190, 200, 236, 360,	241
Grootboek en een Groot Boek, Een	311
Groote god Nicotine, De	375
Groote Kindervriend, De	30
	318
	369

H

Hedendaagsche Openbaring, Een	9
Heere heeft opnieuw gesproken, De	2
Honderden „waar de naneef niets van weet”	264
Honingbij, Het motto van de	281
Hoofdfiguur, De	370
Hoogtijden op het huwelijkspad Huisbezoeklessen 16, 24, 26, 60, 123, 157, 190, 222, 255, 280, 315,	343
Huwelijk, Beschouwingen over het gemengde	168
Huwelijkspad, Hoogtijden op het 343	

I

Inwendig Godsrijk noodzakelijk Inwijding van het Deensche Zendingshuis	41
Inwijdingsdienst te Groningen Inwijdingsgebed - Kopenhaagsch Bedehuis	176
Ivins, Antoine R.	311
	209
	167

J

Jeugdwerk in de Nederlandsche Zending	243
Jeugdwerk Presidentschap, Groeten van het	241
Johannesopenbaring, De 1260 dagen in de	113
Jongeren, boodschappen van de 316	

K

Karaktervormers der Jeugd: O.V.V., De	273
Kent gij het Boek van Mormon 280	

Kerkgebouw te Kopenhagen, Het nieuwe	177
Kerkleider overleden, Een	152
Kerst- en Nieuwjaarsgroet van het Eerste Presidentschap	17
Kerstgroet	377
Kinderen, Godsdienstige opvoeding van	253
Kinderen, Groepsactiviteit voor	249
Kinderleven	239
Komen en gaan	343
Kopenhagen, Het nieuwe kerkgebouw te	177
Kruisken, Wat is een	76
Kunstmatig leven in het Reageerbuisje	107

L

Laterdaagsche Profeet, De	361
Leef voor anderen	26
Leest het Boek van Mormon	344

M

Materialisme, Het.	49
Meeuwen van den Mormonenstaat, De	57
Mensch wel — God niet, De	146
Merkwaardige Genealogische ondervinding, Een	271
Met „Bladzijde 1931” vóór ons „Met Mozes, profeten en apostelen op een lijn”	9
Moeder, Het woord	217
Moederliefde	131
Moedersdag huldeblijk, Ons	130
Mooie Boek van Mormon tekst, Een	191
Mormonisme in de Hollandsche pers, Het, 87, 221,	291
Mormoonsch zendeling in Scandinavië, Een	359
Motto van de honingbij, Het	296
Mozes, Brigham Young: Een moderne	281
Multatuli's „Gebed van den onwetende” — een Pendant van	225
	238

N

Naar Amerika en terug 142, 158,	188
Naar Denemarken en Zweden 292, 306, 334,	347
Najaar komt, Als 't	289
Nasporing in Nederland, Genealogische	258
Natuurrampen	121
Nederlandsche registers voor genealogische nasporingen	266
Nederlandsche zending, Jeugdwerk in de	243

Nephtien-verslag, Uit het	374
Nicotine, De groote god	310

O

Om ons Heen	352
Ommegang, Een gestadige	338
Onderlinge Ontwikkelings Vereeniging, zie O.O.V.	
Onderwerpen, Huisbezoek 16, 24, 26, 60, 123, 157, 190, 222, 255, 280,	343
„Ons doel en streven”	301, 309
Oordeel op, Schort uw.	34
Oorlog als puinruiming	162
O. O. V.-beweging: Voortgezet jeugdwerk, De	281
O. O. V.-Conferentie	175, 207, 219
O. O. V.-wedstrijdwerk, Einduitslag v. h.	202
O. O. V.-werk	221
O wis, ik zing mede!	376
Op Arendswieken	12
Op zes verschillende manieren gedoopt	50
Open de deur	266
Openbaring, Een Heerendaagsche	9
Opoffering, Sexueele	141
Opvoeding, Sexueele	172
Organisatie, Een wondervolle	81
„Overbodige nauwgezetheid.	233
Overleden, 125, 152, 166, 167, 200, 230, 248,	343

P

Padvinder, De	250
Parlement der godsdiensten, Het	20, 99
Patriarch voor de Europeesche zending, Een	235
Persoonlijkheid van God, De 6,	34
Pracht-bouquet, Een.	297
Pratt, Rey L.	167
Presidenten van onze Z. H. V., De 35, 51, 83, 116, 147, 178,	213
Priesterschapslessen,	327, 368
„Priesterschapsstudies”	303
Priesterschapsvergadering 16, 47, 77, 104, 143, 152, 184, 223, 252,	264
Profeet, De laterdaagsche	361
Profeten, De behoefte aan	354

R

Reageerbuisje, Kunstmatig leven in het	107
Rijmstukken, Zie gedichten	
Rotterdam Conferentie, 48, 56, 92, 110, 291, 311,	329
Rustdag of Sabbat, De	30, 44

S

Sabbat, De rustdag of . . .	30, 44
Schalm aan Schalm	263
Schort Uw oordeel op	34
Sexueele opvoeding	172
Smith, De Profeet Joseph	353
Spanje, Christendom en Fanatisme in	307

T

Tabak	11
Tempelbouwers	66
Tempelplechtigen — doode vormen of levensmuziek	185
Tempelwerk	187
Tienden, De zegeningen van het betalen van	197
Twee Ex-medewerkers, Van	278

U

Uiterlijke plechtigheden noodzakelijk	25
Uitgravingen te Ur, Nieuwe	28
Uittreksels uit President Widtsoe's toespraken	339
Uitwendig Godsrijk noodzakelijk	42
Uitzondering, De eene	25
Ur, Nieuwe uitgravingen te	28
Utah, Genealogische vereeniging van	261
Utrechtsche Conferentie 144, 170, 336, 343,	357

V

Vaarwelgroet, Een	142
Van de Redactie:	
Aether drager van een verheven geest, De	105
„Begrafenis-concerten”.	298
Boodschap van het Zendingskantoor	313
„Denk minzaam over hem die dwaalt”	89
„Des Menschen Zoon gelijk”	137
Dwazen en zonde	169
Een chinesees tempel in Utah	73
Een „Gereformeerd” complimentje	153
Een inwendig Godsrijk noodzakelijk tot zaligheid	41
Een patriarch voor de Europeesche Zending	235
Een pracht-bouquet	297
Een uitwendig Godsrijk noodzakelijk tot zaligheid	42
Eene uitzondering, De	25
„Gij dan bidt aldus”	59
Grant 75 jaar oud, President Heber J.	345
Groepsactiviteit voor kinderen	249

Laterdaagsche Profeet, De	361
Meeuwen van den Mormonenstaat, De	57
Met „Bladzijde 1931” voor ons	9
Met Mozes, profeten en apostelen op één lijn.	217
Moedersdag.	138
Natuurrampen	121
O. O. V. beweging, voortgezet jeugdwerk, De	281
Open de deur.	266
„Overbodige nauwgezetheid”	233
Tempelplechtigheden, doode vormen of levensmuziek	185
Tempelwerk	187
Uiterlijke plechtigheden noodzakelijk	25
Verandering in de Redactie.	105
Widtsoe, Het bezoek van President	346
Widtsoe, President en Zr., in Europa terug	201
Widtsoe, President en Zr. naar Salt Lake City.	73
Zendingspresidenten te Kopenhagen	233
„Zonder op dit alles te letten”	265
Van den Atlantischen Oceaan	229
Van een Dominee en een Mormon	182
Van twee ex-medewerkers	278
Vastendag verzet	74
Verandering in de Redactie.	105
Verhuist U?	262
Vertrouwen de drijfveer	279
Voortgezet Jeugdwerk, De O. O. V. beweging	282
Voortgezet Jeugdwerk, Ons	281
Vragenbus, Evangelische, 46, 90) 155,	237
Vrucht van Concentratie, De	279

W

„Waar de naneef niets van weet”, Honderden	264
Wat is een kruisken?	76
Welsprekend Stempel, Een	76
Werd de Aarde in zes gewone dagen geschapen?	138
Werkeloosheid en zielsnood	318
Whitney, Apostel Orson F., overleden	166
Widtsoe, Het bezoek van President	346
Widtsoe, President en Zr. in Europa terug	201
Widtsoe, President en Zr. naar Salt Lake City	73
Widtsoe's toespraken, Uittreksels uit President,	339

Wonderen, De beteekenis van	7
Wondervolle organisatie, Een	81
Woord, Moeder, Het	131
Woordvoerder spreekt, Gods .	129

Y

Young, Brigham, Een moderne Mozes	225
---	-----

Z

Zaligheid door genade	75
Zaligheid voor de dooden, 13, 88, 321,	378
Zegeningen van het betalen van tienden, De	197
Zendingengroep bij het Kopenhagisch kerkgebouw	331
Zendingskantoor, Boodschap van het	313
Zendingsnieuws 48, 63, 80, 95, 126, 144, 146, 175, 200, 222, 240, 256, 304, 326, 344, 360,	374

Zendingspresidenten te Kopenhagen	233
Zes April	98
Z H.V. Conferentie	80, 336
Z.H.V., De presidenten van onze, 35, 51, 83, 116, 147,	178
Zielsnood, Werkloosheid en	318
Zondagsschoolwerk 32, 63, 96, 128, 160, 192, 224, 256, 279, 320, 351,	375
Zonde, Dwazen en	169
„Zonder op dit alles te letten”	265
Zoo zegt het Boek van Mormon	328
Zou het toch geregend hebben ?	300
Zoutmeertempel, Familieregister voor den	263
Zoutmeertempel in feestlicht, De	97
Zusters Hulpvereeniging, Zie Z. H. V.	

1 JANUARI 1931

No. 1

36e JAARGANG

DE STER

HALF-MAANDELIJSCH TIJDSCHRIFT
VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

— OPGERICHT IN 1896 —

»Zingt bij het dagen met elkaar :
Zeilt voort! Zeilt voort en voort!»

(Joaquin Miller).

OP DE NIEUWJAARSKUST.

De Zee der Eeuwigheid heeft net zoo lang geknabbeld
Aan 't eiland „Oudejaar” tot 't weggebrokkeld is.
Haar golven bruisten nu, dan hebben ze gekabbeld,
Maar gingen rustloos door, meedooogenloos gewis.
Tallooze levens ook zijn door haar vloed verslonden,
Die als een reuzengraf zich over alles sloot;
Hun lach, hun traan, hun werk zijn met hun plaats verzwonden,
De Oneindige Oceaan bergt alles in zijn schoot....

Schipbreukelingengroep op de onbekende kusten
Van 't eiland „Nieuwejaar”, ontkomenen, zijn wij;
En 't vraatdier knaagt ook hier, het zal, het kan niet rusten
Totdat ook deze grond geheel verdwenen zij.
En wij daarmee? Misschien! Wie weet wat zal gebeuren!
De Zee der Eeuwigheid sloopt al wat tijdelijk is.
Al geeft ze ons uitstel thans, eens zal ze ons medesleuren,
Haar onverbidlijkheid loopt niemand, niemand mis.

Maar in de verte, ziet, daar scheemren nieuwe stranden....
Daar staat de zee haar prooi, die waarde heeft, weer af;
Wat tijdelijk is en aardsch zal nimmer daar belanden,
Maar 't eeuwige overleeft dit alverslindend graf.
In de Eeuw'ge Woningen in de Onvergangbare Oorden,
Waar Tijd niet meer bestaat, zijn de eeuw'ge zielen thuis,
Die, vaak miskend op aard', als paarden Hem bekoorden,
Die sprak: „k Bereid voor u een plaats in 't Vaderhuis”.

DE HEER HEEFT OPNIEUW GESPROKEN!

Dr. James E. Talmage.

Wij gelooven in al hetgeen God geopenbaard heeft, al wat Hij nu openbaart, en wij gelooven, dat Hij nog vele groote en voorname dingen zal openbaren aangaande het Koninkrijk van God. (Negende geloofs-artikel).

Momenteel spreken wij over openbaring in den theologischen zin des woords en bedoelen er dan mee het bekend maken van goddelijke waarheden door directe communicatie tusschen God en de menschen. In zijn vroegere beteekenis, welke nog niet geheel in onbruik is geraakt, bedoelde het woord openbaring het ontsluiten of te voorschijn brengen van iets, dat geheel of gedeeltelijk verborgen was; het kon treffend vergeleken worden met het wegtrekken van een sluier.

Openbaring in vroegere tijden.

Allen, die den heiligen Bijbel aannemen voor datgene wat dit Boek voorgeeft te zijn, verklaren door deze aanname, dat zij zonder voorbehoud gelooven in de werkelijkheid van directe communicatie tusschen een persoonlijk God en sterfelijke wezens. Gedurende het geheele tijdperk der Patriarchen, dus van Adam tot aan Mozes, werd de stem van God gehoord door tusschenkomst Zijner Profeten, welke het volk tot bekeering riepen. Genoemd tijdperk bevat verschillende bedelingen van het Evangelie van den Heer en Heiland Jezus Christus, toen nog in onbelichaamden staat, maar toch reeds gekozen en voor-verordineerd, elke bedeeing gevolgd door een afval van de waarheid.

Van Mozes af tot Johannes den Dooper toe was de Israëlitische regeering, hoewel geleid door rechters of koningen, een theocratie (gods-regeering), want gedurende al deze eeuwen leefden er profeten onder het volk, die, zoowel tot het volk als tot de regeerders, met volmacht konden spreken en ook spraken: „Aldus spreekt de Heere”. Toen kwam Johannes de Dooper, als een stem eens roependen in de woestijn. Luid weerklonk de oude en toch steeds weer nieuwe roep van God: „Bekeert U!” en velen werden er gedoopt tot vergiffenis hunner zonden. Van zichzelf sprekende zeide Johannes, dat hij van God gezonden was. (Joh. 1:33).

Na hem kwam de Machtige. Hij verklaarde dat Hij gezonden was en dat de leer, welke Hij bracht, de leer des Vaders was en niet Zijn eigen leer. Op deze wijze getuigde de Heer, dat Hij een Openbaarder was, welke Zijn gave van God ontving en daarvan vrij aan de menschen uitdeelde. (Joh. 6:38; 7:17; 12:48-50).

In de Eerste Kerk.

Van het eerste hoofdstuk der Handelingen af tot en met het laatste der Openbaring blijkt uit de Heilige Schrift dat de Kerk

gedurende het geheele tijdperk der bediening van de Apostelen door directe openbaring werd geleid. Als een gave, behoorende tot de Kerk, heeft daarom openbaring voorzeker niet opgehouden met de hemelvaart des Heeren. De Apostel Johannes, welke onderscheiden wordt als de Openbaarder, verklaart nadrukkelijk, dat het laatste boek van het Nieuwe Testament, in de huidige samenstelling, geen werk is van hemzelf, maar zoo zegt hij: „De openbaring van Jezus Christus, die God hem gegeven heeft om zijnen dienstknechten te toonen de dingen die haast geschieden moeten, en die hij door Zijnen Engel gezonden en Zijnen dienstknecht Johannes te kennen gegeven heeft”. (Openb. 1 : 1).

Het is niet te loochenen, dat de Eerste Kerk gezegend was met bijzondere openbaring van God aan Zijn dienstknechten, welke de volmacht en de kracht van het Heilig Priesterschap droegen; en in het licht van dit feit dringt zich de groote vraag op: Wanneer hield God op tot Zijn Kerk te spreken? Dat Hij waarlijk zwijgzaam is geworden, is eeuwenlang openlijk en zeer duidelijk verkondigd. Volgens de opvattingen der menschen was de canon der Schriften geheel gevuld door de getuigenissen en de laatste brieven der oude Apostelen; en dit alles ten spijt van de plechtige verklaring des Heeren, dat Zijn Kerk zou gebouwd worden op de rots der openbaring. (Matth. 16 : 17-19).

De beteekenisvolle waarheid is evenwel, *dat openbaring gericht tot de Kerk niet ophield zoolang er een Kerk van Jezus Christus op aarde was.*

Wanneer de Kerkelijke en algemeene geschiedenis op eerlijke en scherpzinnige wijze worden bestudeerd, dan wordt daarin duidelijk bewezen, dat de tijd der apostolische bediening gevolgd werd door een wijdverspreiden en steeds grooter wordenden afval in de Kerk, die als hoogtepunt den afval van de Kerk zelve bracht of beter gezegd van die organisatie, welke zich steeds nog tooide met den titel „ware Kerk”, ofschoon zij reeds beroofd was van geestelijke kracht en zegeningen. Door dezen afval en dit verval werd de wereld gehuld in geestelijke duisternis, terwijl de organisatie, welke zich „de Kerk” noemde de oogen en harten der menschen verblindde door haar klatergoud van rijkdom en wereldlijke macht. Deze groote afval en alles wat er verband mede houdt was, uitvoerig en wel omschreven, voorspeld geworden in den tijd, dat er nog profeten waren door de apostelen, welke de macht bezaten, in den naam des Heeren te spreken.

De genoemde afval nam zeer snel toe en hoewel het niet wel mogelijk is den dag of het jaar te bepalen, waarin de Eerste Kerk ophield een organisatie te zijn, door Jezus Christus als Zijn Kerk erkend, is het toch duidelijk, dat de zoogenaamde Kerk vóór het einde der derde eeuw de haar onderscheidende kenmerken had verloren, kenmerken door den Heer ingesteld en zorgvuldig bevestigd door Zijn Apostelen. Hierdoor was deze Kerk een mensche-

lijke instelling geworden, in haar werken gekenmerkt door allerlei afdwalingen der menschelijke verbeelding. Eeuwenlang werd nu een vorm van goddelijkheid vertoond, welke jammerlijk alle goddelijke macht miste.

De Herstelling.

Eindelijk werd — in vervulling van oude profetie — het Heilig Priesterschap opnieuw hersteld, niet als een opleving dezer macht van het vroegere Christendom, maar door een zeer bepaald nieuw oprichten, waarvan de datum precies is opgeteekend in de moderne geschiedenis. In 1830 werd de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen georganiseerd en deze heeft niet opgehouden te verkondigen, dat de werkelijke stem van God gehoord is door profeten van den huidigen tijd; eveneens, dat laterdaagsche openbaring van den hemel een verheven zekerheid is, waarmede het menschdom rekening moet houden tot zijn zaligheid of tot zijn schade.

Door te zeggen, dat we gelooven al hetgeen God heeft geopenbaard, bevestigen wij slechts ons geloof in de Heilige Schriften, want de Schrift is het verslag van het woord van God, zooals dit is geschreven door openbaring en inspiratie om verder bewaard te blijven. Het is onwaarschijnlijk dat iemand, welke beweerde dit te gelooven door andere geloovigen zou worden uitgebannen, zelfs al behoorden zij tot verschillende kerkgenootschappen. Maar als wij bekend maken dat wij gelooven in al hetgeen God nu openbaart, dan wordt deze plechtige verzekering verworpen en beroept men zich op het onscriptuurlijke dogma, dat de dagen van directe openbaringen reeds lang voorbij zijn, wat dus beteekent, dat God niet langer met de menschen spreekt. Als we dan verder nog verklaren te gelooven, dat God nog vele groote en belangrijke dingen zal openbaren, ontmoeten we even groote tegenspraak zelfs bij diegenen, welke min of meer twijfelend zeggen, dat God een onveranderlijk Wezen is — gisteren, heden en in de toekomst dezelfde.

Zooals reeds meerdere malen door de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen is uiteen gezet, verkondigt zij het begin van de nieuwe en huidige Evangelie-bedeeling. Deze is begonnen in het voorjaar van 1820 na Chr. Het beginpunt dezer bedeling kenmerkte zich op dezelfde wijze als de aanvang van iedere voorgaande bedeling — een persoonlijke openbaring en bekendmaking van de Godheid aan de menschen. *God de Eeuwige Vader en Zijn Zoon Jezus Christus vertoonden zich aan Joseph Smith.* De plechtige getuigenis, welke deze man van deze gebeurtenis gaf, een getuigenis, waardoor hij jaren later als martelaar het leven liet, werd bespottelijk gemaakt, op vurige wijze tegengesproken en ernstig bestreden. De grond voor alle aanvallen

was gelegen in het theoretische dogma, dat God Zich niet langer aan den mensch openbaart en het dus niet mogelijk was, dat Hij Zichzelf aan Joseph Smith zou geopenbaard hebben. Het werkelijke argument behoort echter aldus te luiden: Wanneer God de Vader en God de Zoon Zich aan Joseph Smith geopenbaard hebben, dan is daarmee bewezen, dat het aangenomen denkbeeld, dat God heeft opgehouden met de menschen in verbinding te treden door persoonlijke openbaring, valsch is.

Wat betreft de loochening van huidige openbaring van God is er niets nieuws onder de zon; het is integendeel kenmerkend geweest voor iedere bedeeling. De ongeloovige Joden verwierpen hun Heer omdat Hij tot hen kwam met een nieuwe openbaring. Hadden zij niet Mozes en de profeten? Kon er aan méér behoefte zijn? Zij spraken met openlijke verheffing en trots, dat zij de volgelingen van Mozes waren, waaraan zij toevoegden: „Wij weten dat God tot Mozes gesproken heeft, maar dezen weten wij niet van waar hij is.” (Joh. 9: 28—29). Degenen, die hedendaagsche openbaring ontkennen, zijn niet oorspronkelijk in hun opvattingen; zij volgen een veel bewandelden weg, diep ingelooopen door onedele voeten.

De schriften bewijzen, hetgeen het verstand ons zegt, dat, wanneer ook de Kerk van Christus op aarde heeft bestaan en eveneens, wanneer er een volk was dat gewillig was de goddelijke stem in geest en in waarheid te hooren en te gehoorzamen, dat deze stem dan is gehoord geworden — op directe wijze door de profeten, die aan het hoofd van de respectieve bedelingen waren gesteld en dikwijls ook door anderen, welke met hem verbonden waren en door hem of hen werd er dus tot het volk gesproken, ten wiens behoefte het Woord des Heeren was gegeven.

Openbaring en Inspiratie.

Het loochenen van openbaring, van God gegeven, is op vreemde wijze in strijd met den vooruitstrevenden geest van dezen tijd. Laat ons in dit verband de verwantschap bestudeeren tusschen Openbaring en Inspiratie. Als beiden van God zijn, bestaat er meer een onderscheid van graad dan van soort. Wanneer een mensch spreekt of handelt onder den invloed van een macht grooter dan zichzelf zegt men, dat hij geïnspireerd is. Wat moet er dan bijvoorbeeld gedacht worden van alle wonderlijke ontdekkingen der toegepaste wetenschap zoowel nu als in de laatste jaren — zou God hierin niet de hand hebben? Elke uitvinding van beteekenis, elke ontdekking waardoor de menschheid is gezegend geworden, is, niettegenstaande zij door menschenlijke werkzaamheid is tevoorschijn gebracht, toch het gevolg van goddelijke inspiratie en hulp. Dit feit blijft bestaan of de uitvinder of ontdekker deze inspiratie erkent en er eerbiedig voor dankt en God ervoor prijst of niet.

Hoemeer er wordt verkregen door de gevolgrijke pogingen van deze goddelijk geïnspireerde mannen, die in de vele velden der menschelijke ontwikkeling arbeiden, hoemeer er verwacht wordt en hoemeer men noodig heeft. Nog grootere uitvindingen, nog belangrijker ontdekkingen en nog nuttiger gebruik van de principes en toepassingen der wetenschap dan alreeds zijn verkregen — en dit beetje voor beetje, regel voor regel en voorschrift op voorschrift — worden met vertrouwen tegemoet gezien. Niettegenstaande alles wat op wonderbaarlijke wijze bereikt is op bijna alle mogelijke terreinen, wordt er gretig, zelfs ongeduldig meer verwacht. Aan inspiratie voor den vooruitgang der wetenschap m.a.w. aan minder directe openbaring in den breedsten zin des woords kan geen einde gezien worden.

Kunnen wij, bij het beschouwen en overdenken van deze feiten, de bewering volhouden dat, op het gebied van den geestelijken vooruitgang, directe openbaring van den wil van God aan de menschen uitgesloten is?

Luistert! De Heere heeft gesproken, Hij spreekt nu en Hij zal verder spreken!

DE PERSOONLIJKHEID VAN GOD.

Een zeker Dominee, loopende langs een straat in Londen, ontmoette een kleinen jongen op weg naar huis van Zondagsschool. Hij legde zijn hand op het hoofd van den knaap en zei: „Ik veronderstel, mijn jongen, dat je naar de Zondagsschool bent geweest?”

„Jawel, Dominee.”

„Houdt je van Zondagsschool?”

„Jawel, Dominee.”

„Je leert daar veel goeds?”

„Jawel, Dominee.”

„Je leert van God en Zijn wonderbaar werk?”

„Jawel, Dominee.”

„En waar is God, mijn jongen?”

„Hij is in den Hemel.”

„Dat is waar, God is in den Hemel, maar Hij is ook overal. Hij vervult het gansch heelal.”

De jongen keek op met groote verbazing en vroeg: „Is God hier?” En hij wees op de plaats waar zij stonden.

„Jawel.”

„Is Hij achter dien steenen muur?”

„Jawel.”

„Zou Hij door dien steenen muur kunnen komen?”

„Jawel.”

„Zou Hij van hier naar ginds kunnen gaan?”

„Jawel, Hij kan van hier naar ginds gaan.”

„Dan hebt U het toch mis,” zei de jongen, „want als God overal is, zou er geen plaats zijn voor Hem om naar toe te gaan.”

W. A. Morton.

DE BETEEKENIS VAN WONDEREN. *)

Alberta Opheikens.

In deze eeuw worden wonderen heel dikwijls verkeerd begrepen. Sommigen beschouwen ze als zegeningen, terwijl anderen zelfs niet trachten er een verklaring voor te geven. Inderdaad is een wonder een zegen van God, en men moet het noodige geloof en den gepasten geest hebben om er een te verkrijgen. Een groot aantal wonderen zijn er teweeg gebracht door onderscheiden dienstknechten des Heeren. Wij herinneren ons allen het voeden der schare met twee visschen en vijf brooden, en het opwekken van Lazarus. Zoo lezen wij ook van het genezen van den lamme door Paulus, een uitblinkend en interessant geloofswonder. De meeste menschen zullen ons vertellen dat de dagen van wonderen voorbij zijn, maar indien wij slechts wilden nadenken en onze eigen Kerkgeschiedenis lezen, zouden wij allerlei wonderen aantreffen. En zelfs in onze eigen familiekringen kunnen wij ons zegeningen te binnen roepen, die voor ons geloofswonderen waren.

Treffende wonderen, geloofsgenezingen, werden teweeg gebracht door onzen Profeet Jozef Smith. Niet in staat zijnde om alle zieken zelf te bezoeken, gaf hij Wilford Woodruff een zakdoek en droeg hem op er de gezichtjes van twee kinderen, die ernstig ziek waren, mee af te wisschen. Broeder Woodruff deed het en de kinderen werden terstond genezen.

Een zeer merkwaardig geloofswonder staat opgeteekend in de Handelingen der Apostelen 9:36—43. Te Joppe woonde een zekere vrouw, Dorkas genaamd. Deze discipelin bracht haar dagen door met goeddoen: de armen helpen en de zieken en behoeftigen bezoeken. Jakobus moet haar op het oog hebben gehad toen hij schreef: „De zuivere en onbevleete godsdienst voor God en den Vader is deze: weezen en weduwen bezoeken in hunne verdrukking, en zich zelven onbesmet bewaren van de wereld”. Bij haar werk onder de armen moet zij de woorden van den Heiland in haar gedachten hebben gehad: „in zooverre gij het aan een der minsten gedaan hebt, hebt gij het aan Mij gedaan”. Naar Dorkas zijn al de liefdadigheidsvereeningen met dien naam genoemd. Maar men mag het betwijfelen of de menschen van haar woonstadje haar werk waardeeren. Misschien vergden zij te veel van haar tijd en krachten, want de inspanning was te groot: ze werd ernstig ziek en stierf. In vertwijfeling gingen haar vrienden Petrus halen. Hij kwam terstond en vond haar klaar liggen voor de begrafenis: koud en levenloos. Petrus vroeg haar vrienden, de kamer te verlaten en toen zij zich allen verwijderd hadden, knielde hij neder en bad. En zich keerende tot het lichaam, zeide hij: „Dorkas, sta op!” Zij deed hare oogen open en Petrus gezien hebbende, ging zij opzitten.

*) Oorspronkelijk gegeven als een Z.S. toespraakje van 2½ minuut.

Vele ontzagwekkende wonderen zijn ons verteld, maar een der meest uitblinkende is het genezen van den kreupele door Petrus. Dit geloofswonder leidde indirect tot de bekeering van duizenden en tevens tot de eerste vervolging van de jonge kerk. Iederen dag om drie uur gingen Petrus en Johannes naar den tempel om te aanbidden. De Oostpoort van den tempel werd de Schoone genoemd, omdat die zoo kwistig versierd was met goud en zilver. Toen de apostelen dien ingang op zekeren dag naderden, zagen zij daar een bedelaar, die kreupel was van zijn geboorte af. Zijn vrienden zetten hem dagelijks aan de tempeldeur, zoodat hij de tempelgangers om een aalmoes vragen kon. Petrus had geen geld, maar sterk op hem ziende, zeide hij tot den bedelaar: „Zie op ons”. Toen sprak Petrus: „Zilver en goud heb ik niet; maar hetgeen ik heb, dat geef ik u: in den naam van Jezus Christus, den Nazarener, sta op en wandel!” De apostel greep hem hierop bij de hand, en de herstelde ging met hen in den tempel. Petrus was ongeschoold en was niet in aanzien in de maatschappij, maar voor den armen kreupele had hij meer dan de rijkste, meer dan de beroemdste, meer dan de geleerdste in Jeruzalem. Jarenlang had de man voor den tempel gelegen om zijn gaven van de rijken en machtigen te ontvangen, maar nog steeds was hij arm en kreupel. Doch hier was iemand die een gave voor hem had, rechtstreeksch van God. „Hetgeen ik heb, dat geef ik u!” Daar was macht achter die woorden. Petrus sprak in den naam van Christus, en er werd een nieuw mensch geboren, nieuw van lichaam, met nieuwe gezondheid, nieuw in geest en streven. Niemand onzer kan geven wat hij of zij niet bezit, maar God verwacht van ons dat wij zullen doen zooals Petrus deed en geven wat wij hebben. Ook *wij* moeten onze handen uitstrekken naar den lamme, naar den neerslachtige, en hem oprichten. Persoonlijk contact met de nooddruftigen is hetgeen Jezus van ons vraagt, want dat doende helpen wij Hem en onszelven.

Het is niet noodig dat wij rijk of beroemd zijn, evenmin dat wij hoog op den maatschappelijken ladder staan. Petrus schoot in dat alles te kort, maar hij had iets oneindig grooters. Daar was genezing in zijn aanraking en leven in zijn woorden. Hij sprak en een kind van God werd gered.

Niemand behoeft te zeggen: „Ik heb niets te geven.” Een ieder heeft iets te verstreken, zij het slechts een vriendelijk woord, een glimlach of een uitgestoken hand. Laat de kreupele tot voorbeeld of type dienen en de wereld is vol van kreupelen.

Feitelijk zijn wij allen kreupel en hebben behoefte aan een Petrus, die ons de vriendenhand toe zal steken of woorden van leven en macht toespreken. Wij kunnen geven wat wij hebben, al is het nog zoo weinig, en dat doende brengen wij misschien den een of anderen dag een wonder te weeg.

DE STER NEDERLANDSCH ORGAAN VAN DE LATERDAAGSCHE HEILIGEN

Redacteur: FRANK I. KOOYMAN - Assistent: PIETER VLAM

VAN DE REDACTIE.

Met »bladzijde 1931« voor ons.

Het jaar 1930, ons kerkelijk jubileumjaar, behoort thans tot het verleden. Ook voor ons menschen is er dus wederom een jaar-bladzijde uit ons levensboek vol geschreven. De meestal plechtig-feestelijke stemming van den oudejaarsavond heeft ons wellicht regel voor regel van deze laatste bladzijde in herinnering terug gebracht. Mogelijk niet alleen goede herinneringen. Maar toch zullen er ook vele zegeningen te tellen zijn geweest, welke wij van onzen Hemelvader hebben mogen ontvangen. Herinneringen dus, die ons hart doen krimpen van smart en berouw of het doen zwellen van louter dankbaarheid.

Hiér zijn mogelijk lieven van ons gegaan, dáár is nieuw leven geschonken geworden. Als goede Heiligen erkennen wij in alles de hand des Vaders. Ook zijn er misschien tekortkomingen, zonden te betreuren. Hoezeer hebben we dan vooral de genade des Vaders van noode!

De Kerk heeft gejubeld! Geestdriftig! Duizenden hebben hunnen Schepper geprezen voor het lichtherstel der laatste Dagen.

Van ons eeuwigheidsbestaan brengen we slechts een kleinen, doch uiterst gewichtigen tijd hier op deze aarde door. Ons boek der eeuwen telt nu een nieuwe bladzijde, waarvan we dit veel-beteekenende woord kunnen, ja moeten zeggen: voorbij! Maar ook: een schoone, reine, nog onbeschreven bladzijde ligt vóór ons. Vol moed dus aan den arbeid onder het volle besef, dat wij aan een hoog-heiligen taak al onze ernerjie hebben te geven.

Moge het ons allen onder den onmisbaren zegen des Allerhoogsten gelukken de bladzijde 1931 uit ons levensboek één der heerlijksten en schoonsten te maken, zoodat, wanneer ook hier het „voorbij” moet worden gesproken, onze harten met dankbare tevredenheid vervuld kunnen zijn.

P. Vlam.

EEN HEDENDAAGSCHE OPENBARING.

Ziet, voorwaar, aldus zegt de Heere tot u, ingevolge boosheden en kwade oogmerken welke zijn en zullen bestaan in de harten van samen-spanende menschen in de laatste dagen: Ik heb u gewaarschuid, en waarschuw u te voren.....

.....tabak is niet voor het lichaam, noch voor den buik, en is niet goed voor den mensch, doch is een kruid voor kneuzingen, en al het zieke vee, om met oordeel en bedrevenheid gebruikt te worden....

GENOTSMIDDELEN — TABAK.

De tabakspant behoort oorspronkelijk in Amerika tehuis, van daar is zij over alle werelddeelen verspreid. De bladen der fraaie plant worden groen geplukt en met een zoutoplossing op hoopen gelegd, waardoor een bijzondere verandering ontstaat, zoodat geur en smaak meer kenbaar worden.

De stof, welke de tabak voor den gebruiker aangenaam maakt is de nicotine, een zeer zwaar vergif. Eén druppel zuivere nicotine is voldoende om eenige menschen, zoo niet te dooden, dan toch bedenkelijk te bedwelmen. In de tabak komt zij zeer verdund voor — doch mist daarmede haar werking niet. Naast het aangename voor den reuk doet zij zenuwprikkeling ontstaan, gevolgd door lichtere of zwaardere bedwelming (zwaar in 't hoofd!). Bij veelvuldig gebruik geeft zij ontsteking van het slijmvlies van de keel, overprikkeling van het zenuwstelsel, hartkloppingen, gezichtsstoringsen, ongerekend de aandoening van het smaakwerktuig en het bederf van de maag, zoodat de spijsvertering ernstig kan gestoord worden en vergiftiging van het bloed het gevolg kan zijn. Men heeft opgemerkt dat veel rooken den groei van kinderen belemmerde en den geest versuifte.

In welken vorm de tabak ook gebruikt wordt (rooken, pruimen, snuiven), de nicotine doet zich gelden.

Het rooken komt het meest algemeen voor, daarbij maakt 't nog een groot verschil hoe het nicotinegehalte der tabak is. Voor sigaretten b.v. gebruikt men veelal tabak met een hoog nicotinegehalte; ook werkt de papierdamp in den regel nadeelig op de ademhaling; sigaretten behooren dus tot de gevaarlijkste rookmiddelen

Niet alleen dat het rooken niet goed is voor den rooker, hij bederft voor anderen dikwijls de in te ademen lucht; 't gebeurt niet zelden dat niet-rookers (vrouwen) hoofdpijn krijgen van den rook (die nicotinehoudend, dus bedwelmend is), welke in gesloten ruimten door de rookers wordt uitgeblazen.

Men kan zich aan het tabaksgif gewennen, dat bewijzen de velen, die tot op hun ouden dag er gebruik van maken; maar, de eerste kennismaking is . . . afschuwelijk! Toch meent menige jongen, dat hij er niet vroeg genoeg aan beginnen kan. 't Staat zoo groot, ook al een sigaar te kunnen rooken. Maar, o, het leed, dat volgt: de zieke maag, het bleeke gelaat, de koude rillingen, de hoofdpijn, het benauwde gevoel. „Nooit weer”, denkt de snoeper. En waarom doet hij 't dan weer, als 't lichaam 't zoo verbiedt? Naäperij, niets anders. Na langer of korter tijd kan hij er tegen, en de zakcenten — die wel voor wat beters konden dienen — gaan naar den sigarenwinkel. Intusschen moet er nu heel wat gebeuren eer de rooker het rooken weer gaat laten; dat is het kwade van de verkeerde gewoonte; zij eischt altijd meer.

Daarom: *Jongens, leert het rooken niet.* En, zoo ge 't al gedaan hebt, ziet het dan zoo spoedig mogelijk weer af te schaffen, want het genot wordt gewoonte, en de gewoonte voert tot verslaafdheid. Niemand kan bepalen, of het rooken hem te eeniger tijd geen kwade gevolgen zal berokkenen

En *meisjes, verzet u tegen het verblijf in vertrekken, waar ge-rookt wordt.* Daarmede dient ge uzelf en anderen.

Uit het Schoolboek „De Mensch” door A. Laban.

TABAK.

Luther Burbank in de Dearborn Independent,
tijdschrift van Henry Ford.

Het wordt beweerd door de tabaksmatschappijen dat pruimen en rooken een heerlijk en onschadelijk tijdverdrijf is. Er wordt ook wel gezegd dat het gebruik van tabak heilzaam is, daar het de zenuwen verzacht. Chloroform verzacht de zenuwen ook. Eén klein fleschje vol zal ze voor altijd verzachten.

Laat mij U vertellen hoe tabak een mensch doodt.

Rookers vallen niet dood rondom de tabakswinkels. Ze gaan weg, en jaren later sterven ze aan iets anders. Volgens het inzicht van de tabaksmatschappijen is dit één van de mooiste dingen van tabak. De slachtoffers sterven niet in eens, al worden de slechtste sigaren aan hen verkocht. Ze gaan weg en wanneer ze sterven verklaren de dokters dat ze aan longontsteking, hartkwaal, typhuskoorts, of ik weet niet wat gestorven zijn.

Met andere woorden: de tabak doodt indirect en krijgt geen schuld.

De nicotine, nadat U ze een tijdlang gebruikt hebt, stelt U bloot het hoekje om te gaan aan het eerste het beste dat U overkomt. Als U mannen aan het werk zoudt zien om een groot gebouw te ondermijnen totdat het bijna om viel, en ge zoudt dan zien dat een vrouw er tegen aan stootte met een kinderwagen zoo dat het om viel, zoudt ge toch niet willen beweren dat de vrouw het gebouw had verwoest. Doch wanneer een rooker aan longontsteking sterft, zegt de dokter dat longontsteking de oorzaak van zijn dood is en niet de tabak. En de steenhouwer met zijn beitel zegt heelemaal niets.

Het maakt geen verschil waar de jongen is, hij ziet tabaksadvertenties, ze pleiten met hem en sporen hem aan, een dwaas te zijn, zijn gezondheid te benadeelen, zijn geluk te verminderen en zijn leven te verkorten, zoodat de tabaksmatschappijen hun millioenen maar binnen zullen krijgen.

W. J. K.

OP ARENDSWIEKEN.

Naar het Engelsch van William J. Long.

Toen ik op een dag bij het boschje op de klip kwam, vanwaar ik het nest door mijn kijker placht te bespieden, ontdekte ik dat een der arendsjongen verdwenen was. Het andere stond op den rand van het nest, bevreesd naar beneden blikkend in de diepte, waarheen ongetwijfeld zijn kloeker nestmakker gevlogen was, en nu en dan een mistroostig geroep uitend. Daar kwam de moederarend snel naar boven uit de vallei, en er was voer in haar klauwen. Ze kwam tot aan den rand van het nest, wiekte er een oogenblik boven, om het hongerige jong het voedsel te laten zien en ruiken, en vloog toen langzaam naar omlaag, het voedsel meenemend, den kleine op haar eigen manier vertellend, mee te komen en dan zou hij het krijgen. Hij riep haar met luid geschreeuw na van den rand van het nest en spreidde zijn wieken wel twaalfmaal uit om haar te volgen. Maar de sprong was te ontzaglijk. De beteekenis van het comedietje was duidelijk genoeg. Zij probeerde hem te leeren vliegen, hem vertellend dat zijn vleugels nu aangegroeid waren en dat het tijd was ze te gebruiken.

Toen plots, alsof ze ontmoedigd was, steeg ze een goed eind boven hem uit. Ik hield mijn adem in, want ik wist wat er gebeuren zou. De kleine snuiter stond daar op den rand van het nest, den afgrond inblikkend waarin hij niet dorst af te springen. Daar klonk achter hem een schelle kreet, die hem op zijn hoede deed zijn, gespannen als een horlogeveer. Het volgend moment was de moederarend neergeschoten, het nest met zijn pooten een slag gevend die zijn voetsteun en hemzelf te zamen de lucht inzond.

Daar dreef hij nu, dreef hij in de blauwe lucht tegen wil en dank en klapwiekte lustigjes, want het ging om zijn leven. Boven hem, onder hem, naast hem zweefde de moeder op onvermoeide wieken, zachtkens roepend dat ze daar was. Maar de ontzettende vrees voor de diepte en de scherpe pijntoppen zat den kleine in de leden; zijn wieken gingen al wilder; hij viel sneller en sneller. Plots — meer uit vrees, leek het mij toe, dan omdat zijn krachten uitgeput waren — verloor hij zijn evenwicht en begon hals over kop te vallen. Alles was nu over, naar het scheen; hij vouwde zijn vlerken om te pletter te slaan tuschen de boomen. Toen schoot bliksemsnel de moederarend onder hem, zijn wanhopige pooten raakten haar breede schouders aan, tuschen haar vleugels. Hij richtte zich op, rustte een oogenblikje, kwam tot bezinning, toen de moederarend zich even snel van onder hem liet vallen, zoodat hij op zijn eigen wieken naar omlaag kon komen . . . het was allemaal het werk van een oogenblik voordat ik hen uit het oog verloor tuschen de boomen ver omlaag. En toen ik hen terugvond met mijn kijker, zat het arendsjong in den top van een grooten pijnboom, en de moeder was bezig hem te voeren.

En toen, daar staand alleen in de groote wildernis, flitste het voor de eerste keer door mijn denken wat de wijze oude profeet bedoelde, die lang geleden in een vergelegen land schreef:

„Gelijk een arend zijn nest opwekt (verstoort), over zijn jongen zweeft, zijne vleugelen uitbreidt, ze neemt en ze draagt op zijne vlerken zoo de Heere”. (Deut. 32 : 11 en 12).

K.

ZALIGHEID VOOR DE DOODEN.

(Vervolg van Bl. 338, jaargang 1930.)

Les No. 2 — tweede voortzetting.

Onder-verlossers op Zions berg. Een spotvogel die verleden jaar in een Amsterdamsch blaadje een bijzonder Zondagsschool-programma „beschreef”, scheen te denken dat hij een afdoend argument tegen Mormonen-prediking gevonden had in een onzer liederen:

In menigen tempel, o, waardig exempel,
Zijn *heilanden* werkzaam, zooveel men vermag,
Voor diebren, die vloten naar 't woonoord der dooden,
Wier weezien ons wacht in den lieflijken dag.

Heilanden! Dat deed de deur dicht!

Wij vertrouwen dat onze spotter nooit de woorden van den profeet Obadja gelezen heeft (vers 21):

En er zullen Heilanden op den berg Zions opkomen, om Ezaus geberte te richten; en het koninkrijk zal des Heeren zijn.

De Komst van Elia. Het verlossingswerk voor de dooden is zoo goed als heelemaal gereserveerd geworden voor de bedeeling van de volheid der tijden, wanneer de Heere alle dingen herstellen zal. Daarom is het de plicht van de Laterdaagsche Heiligen, toe te zien dat het verricht wordt. Wij kunnen het niet allemaal in eens doen, maar wij zullen het in de duizend jaren van het komende Vrederijk kunnen doen. In dien tijd moet het werk gedaan worden ten behoeve van de dooden der voorafgegane zesduizend jaren voor allen die het noodig hebben. Tempelen zullen gebouwd worden voor dit doel, en de arbeid daarin zal het meerendeel van den tijd der Heiligen in beslag nemen.

Een der gewichtigste profetiën, met betrekking tot de dooden, is die van Maleachi (hoofdstuk 4):

„Want zie — de dag genaakt, en brandende als een oven!
En al wie goddeloosheid doet
Zal als een stoppel zijn op d'aam des winds verstoven.
Of weggeschroeid door vlamengloed.
Zoo spreekt de Heer der legerscharen,
Die tak noch worteltronk zal sparen,
Maar U die van Mijn Naam de vreeze wilt bewaren,
Verrijst de gulden dageraad

Van Gods gerechtigheid, en van het eerste kriecken,
 Zal onder Zijn gewenschte wicken
 Genezing wezen en geneucht;
 En gij zult wassen, gij zult tieren,
 En hupplen als de jonge stieren
 Te midden van de wei verheugd.
 Uw voetzool zal de goddeloozen
 Vertreden, en het heir der boozen
 Vermalen, op den dag dien Ik dan wekken zal,
 Dien Ik zal schenken, spreekt de Heere.
 Gedenkt aan Mozes, aan dien Dienstknecht Mijner eere,
 Gedenkt zijn wet, die Ik, heel Isrel ten geval,
 Op Horeb bieden liet, en die 't heeft aangenomen.
 'k Zend U Elia, Mijn profeet,
 Eer die geduchte dag zal komen,
 De dag der Toekomst, dien Ik weet.
 En hij, hij brengt het hart der vaadren
 Weêr tot de kinderen, vol genâ;
 En 't harte van het kroost doet hij den vaders naadren,
 Opdat Ik niet straks kome en 't land met banvloek sla!*)

Deze profetie, welke de wereld niet begrijpt, is vervuld. Toen de Engel Moroni aan den Profeet Jozef Smith verscheen, 21 September 1823, citeerde hij verschillende bijbelteksten die op het punt stonden, vervuld te worden, en Maleachi's profetie was er een van, maar hij citeerde haar met deze wijziging:

„Zie, Ik zal u het priesterschap openbaren door Elia, den profeet, eer dat de groote en vreeselijke dag des Heeren komt, en hij zal in de harten der kinderen de aan de vaderen gemaakte beloften planten, en de harten der kinderen zullen zich wenden tot hunne vaderen. „Ware het niet zoo, de gansche aarde zoude bij Zijne komst volslagen verwoest worden". (*Kerkgeschiedenis*, Deel 1:12.)

Hieruit blijkt dat het Elia's zending was het priesterschap te herstellen, hetwelk de harten der kinderen tot hunne vaderen wenden zou, volgens de aan de vaderen gemaakte belofte. Dat het van het allerhoogste gewicht en noodzakelijk was, blijkt uit het feit dat de gansche aarde volslagen verwoest zou worden bij de komst van den grooten en vreeselijken dag des Heeren, indien dit priesterschap niet hersteld werd. Deze tekst maakte toentertijd een diepen indruk op den profeet, hoewel hij haar niet kon verstaan. Driemaal werd zij dien nacht herhaald en wederom op den volgenden dag. Langzamerhand, toen schakel na schakel van den evangelie-keten geopenbaard werd, en de sleutels en machten werden verleend, nam de profeet toe in wijsheid en kennis. In Kirtland werd daarop een tempel gebouwd maar er was geen doopvont in, evenzoo min eenige andere voorziening voor de plechtigheden voor de dooden. En wel hierom, dat de leer nog niet ten volle geopenbaard was. Deze tempel echter beantwoordde

*) S. J. van den Bergh.

volkomen aan het doel waarvoor hij gebouwd was: een huis des Heeren, waar Hij komen konde en Zijn engelen zenden om de sleutelen en het gezag te verleenen, noodig in deze bedeeling. In dezen tempel verschenen op 3 April 1836 de Heiland en enkelen der oude profeten aan Jozef Smith en Oliver Cowdery en schonken hun de sleutelen voor verschillende bedeelingen. Onder deze hemelsche bezoekers bevond zich Elia, die aan Jozef Smith en Oliver Cowdery het door Maleachi genoemde priesterschap schonken. „Daarom”, zeide hij, „zijn de sleutelen dezer bedeeling aan u toevertrouwd, en hieraan kunt gij weten, dat de groote en vreeselijke dag des Heeren nabij is, ja voor de deur” (*Leer en Verb.* 110:16.)

Wat was de aan de vaders gemaakte belofte, die in de laatste dagen vervuld zou worden door het wenden of keeren van de harten der kinderen tot hunne vaders? Het was de belofte des Heeren, door Enoch, Jesaja en de andere profeten gemaakt, aan de natiën der aarde, dat de tijd komen zou dat de dooden verlost zouden worden. En het „wederbrengen” van de harten der kinderen wordt vervuld in het verrichten van het plaatsvervangend tempelwerk en in het samenstellen hunner stamboom. Tot op den tijd van Elia's bezoek was er nog niets gedaan voor de dooden. Het leerstuk werd toen nog niet begrepen door de Heiligen, en er was geen tempel gebouwd waarin verordeningen volbracht konden worden. Maar zoodra het priesterschap hersteld was, begonnen de harten der kinderen zich tot hunne vaders te wenden.

NIEUWE RIJMPREEKJES.

4. Op den blanken Nieuwjaarsdrempel.

Op den blanken Nieuwjaarsdrempel staan wij met een vragental: Of het jaarhuis ons een tempel of een herberg wezen zal? Gaan wij 't binnen met gedachten, die verheven zijn en schoon? En wat mogen wij verwachten, zijn ze niet van hoogen toon?

Op den blanken Nieuwjaarsdrempel staan wij daar met vreugd of rouw? Drukten wij niet reeds ons stempel op het nieuwe jaar-gebouw? 't Nieuwe huis wordt opgetrokken, grootendeels, uit de oude stof: geen verbloemen hier of jokken, 't spiegelt eigen schande of lof.

Op den blanken Nieuwjaarsdrempel past de vraag ons, u en mij: Of ons leven een exempel van lofwaardig streven zij? 't Nieuwe jaar zal zijn een zuiv're, heil'ge tempel, een gebouw waarin d' Eeuw'ge ons wil doorhuiv'ren, *als wij toonen waarheidstrouw.*

Reympreeker.

PRIESTERSCHAPSVERGADERING.

- 6 Jan. Het Geheim van Christus. Efeze 3 : 2-12.
 13 Jan. De koninklijke wet. Jakobus 2 : 1-10.
 20 Jan. Vermaningen. 1 Thessalonicensen 5 : 14-24.
 27 Jan. Open.

HUISBEZOEKLESSEN VOOR JANUARI.

Voor de zusters : Gods zorg voor zijn kinderen (lees : Op Arendswieken in dit nummer).

Voor de broeders : Tabak in de hedendaagsche Openbaring (zie de artikelen in dit nummer).

O, HET IS WONDERVOL.

Deseret Sunday School Songs No. 254.

'k Sta spraakloos dat Christus zoo'n liefde mij schenken kan,
 Verplet dat Hij mij zoo genadig bedenken kan.
 't Ontroert mij op 't diepst dat Hij zóó voor mijn schulden leed,
 Dat voor mij, een zondaar, Hem 't kruis zooveel dulden deed.

Koor: *O, dat is wondervol, dat Hij zóó hield van mij,
 Dat Hij 's ontzield voor mij!*

O, dat is wondervol, wondervol voor mij!

't Verbaast mij dat Hij kwam gedaald van de trone Gods,
 Voor iemand als ik, vol weerspanning vertoon en trotsch;
 Dat ook zelfs tot mij Zijne liefd' zonder peil zich buigt,
 Tot mij van verlossing, van kindschap en heil getuigt.

Als 'k denk aan Zijn wonden voor onze strafwaardigheid,
 Zou 'k ooit dan vergeten Zijn groot' offervaardigheid?
 Neen, neen, 'k zal Hem prijzen zoolang 'k hier op aarde leef,
 Tot 'k eens voor den gloortron Hem eere naar waarde geef.

K.

INHOUD.

Op de Nieuwjaarskust . . .	1	Genotsmiddelen — Tabak . . .	10
De Heer heeft opnieuw gesproken!	• 2	Tabak	11
De Persoonlijkheid van God	6	Op Arendswieken	12
De beteekenis van Wonderen	7	Zaligheid voor de Dooden	13
Met „Bladzijde 1931" vóórons	9	Nieuwe Rijmpreekjes	15
Een hedendaagsche Openbaring	9	Priesterschapsvergadering	16
		Huisbezoeklessen voor Jan.	16
		O, het is wondervol	16

Uitgegeven door de Nederlandsche Zending, Crooswijkschesingel 16 B, Rotterdam. — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending.

Abonnementsprijs per jaar: Nederland f3.—, Buitenland f4.—.

Afzonderlijke nummers 15 cent.